

РЕШЕНИЕ

№ 10166

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **12847** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Р. Й. К., чрез адв. Е. Д., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 1, срещу Заповед № СОС - 4006/13. 10. 2022 г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 12, ал.1 от ЗДСЛ, чл. 5, ал.1, т. 2 и т. 10 и ал.2, т.1 от Устройствения правилник на БАБХ от длъжността "главен юрисконсулт" в отдел "Административно - правни дейности и управление на собствеността", дирекция "Правна".

Делото в частта, в която е обжалвано прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя и е направено искане за възстановяване на предишната длъжност е изпратено по подсъдност от СРС с Разпореждане №183582/12. 12.2024 г. по гр.дело № 70978/2022 г.

С жалбата се иска отмяна на прекратяването на служебното правоотношение като незаконосъобразно. Основното възражение е, че Заповед № СОС – 4006 от 13.10. 2022 г. не е връчена по надлежния ред. Към датата на връчване на заповедта служителят е бил в отпуск по болест, на основание болничен лист за временна нетрудоспособност № Е 2022 0974131 за времето от 13. 10. 2022 г. до 14. 10. 2022г., последван от още два болнични листи. Р. Й. К. има здравословни проблеми, засягащи двигателния му

апарат, които датират значително преди процесната дата. В деня на връчване на заповедта отишъл на работното си място, за да предупреди прекия си ръководител, че трябва спешно да се лекува и че ще отсъства от работа по болест. Второто възражение е че уволнението е на дискриминационна основа. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Д.. Направено е искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – изпълнителният директор на Българска агенция по безопасност на храните, чрез юрисконсулт Т. прави искане за отхвърляне на жалбата. Представя писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор Р. от СГП дава заключение, че делото следва да се реши съобразно доказателствата по делото.

Съдът, след преценка на доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Р. Й. К. е назначен със Заповед № СН – 28/31. 09. 2021 г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните на длъжност „главен юрисконсулт“ в отдел „Административно – правни дейности и управление на собствеността“ в дирекция „Правна“ при ЦУ на БАБХ. Назначението е след проведен конкурс, на основание чл. 9, чл. 10 д, ал. 4 във връзка с чл. 12 от Закона за държавния служител, считано от 01. 10. 2021 г.

Държавният служител е подписал декларация, че постъпва за първи път на държавна служба.

Със Заповед № СОС – 4006/13. 10. 2022 г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 12, ал.1 от ЗДСЛ, чл. 5, ал.1, т. 2 и т. 10 и ал.2, т.1 от Устройствения правилник на БАБХ от длъжността "главен юрисконсулт" в отдел "Административно - правни дейности и управление на собствеността", дирекция "Правна", считано от 13. 10. 2021 г. Заповедта е връчена лично на служителя срещу подпис на 13. 10. 2022 г.

На 17. 10. 2022 г. е подадена молба от Р. Й. К. до изпълнителния директор на БАБХ, към която е приложен болничен лист №Е2022097413 от 13. 10. 2022 г., за отпуск от 13. 10. 2022 г. до 14. 10. 2022 г., приложени са и последващи болнични листи.

Във връзка с направена проверка по възражението, че Заповед № СОС – 4006/13. 10. 2022 г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните е нередовно връчена е констатирано, че връчването е лично, удостоверено с подпис на служителя, като към момента на връчване на заповедта същият не е представил болничен лист и не е бил в отпуск поради временна нетрудоспособност. Справката от системата за контрол на достъпа до помещенията в ЦУ на БАБХ установява, че служителят е бил на работа в деня на връчването на заповедта. Това се потвърждава и от обходния лист, приложен към делото, издаден на 13. 10. 2022 г., с който е отчислено начисленото му държавно имущество с подписи на директори на съответните дирекции. Потвърждава се и от показанията на свидетелката М. А. В. К., съпруга на жалбоподателя, която дава показания, че болничен лист № Е [ЕГН] от 13.10.2022 г. е бил издаден от брат й и предаден на съпруга й в 12 часа, като при явяване на Р. К. на работа той не е представил болничния лист. Свидетелката Е. Р. Х., която е присъствала при връчването на заповедта също потвърждава, че служителят е бил на работа, заповедта е връчена на работното му място, не е представил болничен

лист, не е уведомил, че е в отпуск по болест, не е вписал такова възражение в заповедта.

Съдът счита за неотнормимо към съдебния спор заключението на съдебно – медицинската експертиза, доколкото въпросите какво е здравословното състояние на Р. К., правилно ли е назначеното му лечение и престой в болницата и какъв е периодът на възстановяване са неотнормими към законосъобразността на процесната заповед.

От правна страна: Жалбата срещу Заповед № СОС - 4006/13. 10. 2022 г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните е допустима като подадена в срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Заповедта е връчена на 13. 10. 2022 г., в нея не е посочено, че подлежи на обжалване, пред кого и в какъв срок, при което срокът се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал.1 от АПК. Жалбата е подадена на 14. 12. 2022 г. в срока по чл. 140, ал.1 от АПК. Искането за възстановяване на предишната длъжност е недопустимо, доколкото съгласно нормата на чл. 122 от ЗДСл., възстановяването на предишна длъжност настъпва по силата на закона след отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение и явяване на служителя за заемането ѝ в двуседмичен срок от влизането в сила на съдебното решение в съответната структура. Това налага производството в тази му част да бъде прекратено.

Разгледана по същество жалбата срещу Заповед № СОС - 4006/13. 10. 2022г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентния орган по чл.108, ал. 1, във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, а именно от изпълнителния директор на БАБХ в качеството му на орган по назначаването.

Заповедта е в законоустановената писмена форма, като съдържа всички реквизити, предвидени за спазване при нейното издаване, посочено е правно и фактическо основание за прекратяването и длъжимите обезщетения. Ранг не е посочен, доколкото при прекратяване на служебното правоотношение в срока за изпитване държавният служител не запазва присъдения ранг.

На следващо място, не се установява да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила. Спазени са общите правила по чл. 35 и чл. 36 АПК, доколкото заповедта е издадена след изясняване от органа на действителните факти и обстоятелства от значение за случая и събиране на относимите доказателства. Заповедта не е връчена по време на отпуск по болест, както се твърди в жалбата. Видно от установеното от фактическа страна, болничният лист е представен впоследствие, служителят е бил на работното си място, не е възразил, че е в отпуск по болест. По същество този факт е и неотнормим към законосъобразността на заповедта. Правният режим на който се подчиняват служебните правоотношения не предвижда специална закрила при уволнение на държавни служители ползващи отпуск поради временна неработоспособност, освен в хипотезата на чл. 107б от ЗДСл. В този смисъл твърдение за връчването на заповедта по време на ползване на отпуск по болест не е основание за незаконосъобразност.

Според настоящия съдебен състав обжалваният административен акт е в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 12, ал.1, изр. 1 от ЗДСл, когато се назначава за първи път на държавна служба, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност, органът по

назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. Ако в този срок служебното правоотношение бъде прекратено, при последващо постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване, съгласно ал. 2 на с.з. Съгласно чл. 12, ал. 3 от ЗДСл, срокът за изпитване не тече през времето, през което държавният служител е бил в законоустановен отпуск.

От събраните по делото писмени доказателства по несъмнен начин се установява, че в случая са налице и двете предпоставки на цитираната по-горе и приложима разпоредба, а именно, че Р. Й. К. е назначен за пръв път на държавна служба със Заповед № СН – 28/31. 09. 2021 г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, считано от 01. 10. 2021г. Служебното му правоотношение е прекратено, считано от 13. 10. 2022 г. В периода от 20. 10. 2021 г. до 02. 11. 2021 г. служителят е бил в законоустановен отпуск поради временна неработоспособност от 14 дни, ползвал е платен годишен отпуск от 1 ден на дата 01. 02. 2022 г., 4 работни дни платен годишен отпуск от 07. 09. 2022 г. до 12. 09. 2022 г., общо 19 дни законоустановен отпуск. С тези дни се удължава едногодишния срок на изпитване, започнал на 01. 10. 2021 г. Служебното правоотношение е прекратено в едногодишния срок на изпитване, който не е бил изтекъл към датата на издаване на оспорената заповед. Заповедта е издадена в съответствие с материалния закон.

В чл. 12, ал.1 от ЗДСл е уредено правомощие на органа по назначаването в срока за изпитване и в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност едностранно и без предизвестие да прекрати служебното правоотношение с държавния служител, поради което актът му не е необходимо да бъде допълнително мотивиран. Преценката му дали да го упражни не е регламентирана от закона, поради което и не могат да бъдат въведени други ограничителни изисквания вкл. и от съда при проверката за законосъобразност на заповедта по чл.12, ал.1 от ЗДСл.

Не е допуснато и нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6, ал.1 от АПК, защото както се посочи по-горе правомощието на органа да прекрати служебното правоотношение се упражнява при условията на оперативна самостоятелност. Това означава, че на контрол за законосъобразност подлежи спазването на законовите предпоставки за упражняване на дискрецията, тоест дали служителят е назначен за първи път на държавна служба и дали служебното правоотношение е прекратено в едногодишния срок за изпитване, което в случая е спазено. На следващо място, при възникването на правоотношението и двете страни са изразили валидно воля и са се съгласили с условията му, поради което прекратяването му не би могло да бъде третирано като несъразмерна мярка. От друга страна настъпването на предвидени в закона правни последици при наличието на валидно служебно правоотношение, при законосъобразност на действията на органа по неговото прекратяването, не могат да се разглеждат като незаконосъобразни. Няма доказателства и за дискриминация спрямо служителя.

По изложените съображения съдът счита, че жалбата на Р. Й. К. е неоснователна, респ. оспорената от него заповед е законосъобразна, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора и искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, следва да присъди такова в размер от 100, 00 лв, определено съобразно чл. 37 ЗПП, вр. с чл. 24 НЗПП и предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществената защита по него.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Р. Й. К. срещу Заповед № СОС - 4006/13. 10. 2022 г. на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, с която е прекратено служебното му правоотношение на основание чл. 12, ал.1 от ЗДСЛ, чл. 5, ал.1, т. 2 и т. 10 и ал.2, т.1 от Устройствения правилник на БАБХ от длъжността "главен юрисконсулт" в отдел "Административно - правни дейности и управление на собствеността", дирекция "Правна".

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ обективираното в жалбата искане на Р. Й. К. за възстановяване на длъжност като държавен служител и ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

ОСЪЖДА Р. Й. К., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап.1 да заплати на Българска агенция по безопасност на храните сума в размер на 100.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните, а в частта, в която има характер на определение в 7 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: